

ZPRÁVODAJ MĚSTYSE SLABCE



4/2020

15. 9. 2020, 38. ročník

Slabce ■ Modřejovice ■ Rousínov ■ Svinařov ■ Skupá ■ Kostelík ■ Nová Ves ■ Malé Slabce



Na tradičním Setkání pod lípou ve Svinařově vyhrávala kapela Kastelán (na snímku) pro stovku domácích i přespolních návštěvníků.

Co nového ve Svinařově

Svinařov - V letošním roce proběhla další etapa opravy hasičské zbrojnice. Větší část prací byla provedena svépomocí, členy SDH Svinařov. Byla položena nová podlaha ze zámkové dlažby, opraveny stropy, vnitřní elektroinstalace, nově se vybíjilo a byla osazena nová vrata, která podle původních vyrobil Jaroslav Vyskočil. Současně probíhá i rekonstrukce fasády občanského výboru ve Svinařově, úprava zápraží a okolí. Odborné zednické práce byly, stejně tak jako na hasičárně, zadány Městysm Slabce Pavlovi Rybáčkovi. Ten se stará svědomitě i o úpravu návsi a okolí, kdy zajišťuje nejen sečení trávy a úklid prostranství. Během roku se hojně scházíme v naší hasičské klubovně u pivečka, kde vše společně plánujeme, ale i oslavujeme. Spoustu akcí, jako jsou Velikonoce nebo pálení čarodějnic, jsme letos raději vynechali. V červnu jsme se účastnili okrskového hasičského cvičení ve Slabcích, kde jsme vyzkoušeli naší nově opravenou stříkačku PS-08, rok výroby 1962, která je starší než většina zdejších hasičů. Generálku stroje prove-

dl Martin Kos. Dne 15. srpna hasiči ze Svinařova pořádali již 26. Setkání pod lípou, což je naše hlavní společenská akce. Hudba Kastelán vyhrávala na násvi asi pro stovku domácích i přespolních. Občerstvení zajišťoval tradičně se svým týmem David Štiller ze Slabce. Koncem srpna hasiči navštívili našeho nejstaršího občana a dlouholetého člena SDH Svinařov pana Jiřího Slapničku, který oslavil významné životní jubileum. V říjnu, asi týden po Havlu, se chceme sejít a slavit posvícení nebo Pěknou hodinku, vše tak nějak dohromady, kdy každý něco dobrého přinese, posedíme a poklábosíme. Poslední pátek v listopadu plánujeme výroční členskou schůzi SDH Svinařov. Každoročně začínáme jako první maraton valných hromad sborů dobrovolných hasičů v okrsku Slabce. Spolupráce místních hasičů s ostatními spolky a vedením Městysu Slabce, pokud mohou posoudit, je na velmi dobré úrovni.

*Za osadní výbor a SDH Svinařov
Pavel Čílek*

Rozloučení s létem

Slabce - Abychom dětem vynahradyly naše tradiční akce, dětský den a halloweenský karneval, které byly zrušeny s ohledem na epidemiologickou situaci, pořádáme společně s Davidem Štillerem, SDH Slabce a Svazem zahrádkářů rodinné odpoledne nazvané Rozloučení s létem s pivovarem Bakalář. Akce se koná 26. 9. 2020 od 14:00 u kulturního domu ve Slabcích. Můžete se těšit na soutěže a ceny pro děti i dospělé, výzdobu ve stylu Oktoberfestu, DJ, skákací hrad, ukázkou hasičské techniky a občerstvení. Srdečně vás všechny zvou pořadatelé.

ČSŽ Slabce

Tvořivý sraz v Rousínově

Rousínov - 9.-11. října pořádá Korálkárna Rooya dny plné tvořivých kurzů. Keramická a skleněná mozaika, vitrutí skleněných perli, vitráž technikou tiffany, drátované stromy života, drátované šperky technikou wirewrapping, šité korálkové šperky - více info a přihlášky na www.rooya.cz nebo tel. +420 777 781 004 (Dominika).

Víte, že korálkárna Rooya.cz je trvale od tohoto roku v Rousínově? Každoročně jste ji potkávali na tradičním Rousu u Fafliků a teď si můžete vybrat korálky, kovodíly, nástroje a mnoho dalšího ke svému tvoření přímo tady. Těší se na vás Šárka a Dominika Rooya

Hasiči Slabce

Slabce - Hasiči, zvláště ti dobrovolní, se do podvědomí svých spoluobčanů dostanou většinou až ve chvíli, kdy v jejich blízkém okolí dojde k požáru.

Ve Slabcích se tak v letošním roce stalo během ledna a února, kdy naše jednotka v rámci cvičení kácela v místním parku stromy zasažené kůrovcem a v polovině června zasahovala u rozsáhlého požáru bývalého ovčína, který střežili ještě několik dní po zdánlivém uhašení.

Dokončení na str. 4

Občanské sdružení Rousínov

Rousínov - V loňském roce jsem na tomto místě vyhrožovala s velkými změnami v organizaci každoročního festivalu ROUS, ale nic moc se nestalo. ROUS letos proběhl v obvyklém čase, tedy na začátku srpna, jen se zkrátil o sobotu a končilo se v pátek. K dalším vybočením nedošlo, nebyla vůle ani chuť. Přesto si stále myslím, že by si ROUS zasloužil po 22 letech trvání přinejmenším jakési oživení či přestavbu.

Opět jsem tedy plná předsevzetí a plánů, jak to bude příští rok jinak, nic konkrétního ale radši nezmiňuji, protože kdoví, co bude. Na jednu stranu, proč měnit něco, co funguje?

Dvaadvacátý ROUS byl zase úspěšný, i když tvorbychtivých odpoledních návštěvníků na řemeslných kurzech trochu méně než v jiných letech. Přítomní si však libovali, že mají pro sebe více místa a u jednotlivých lektorů není tak narváno. Kromě obvyklých výtvarných technik se letos vyrábělo navíc i mýdlo, malovaly se dřevěné domečky, sestavovaly a lepily mozaiky.

Večerní programy se všechny líbily, na nedostatek diváků si nelze stěžovat.

Jak jsme předpokládali, zlatým hřebem týdne se stalo páteční divadelní představení rousínovského nadnárodního souboru R.UM. Pohádka Líný Kuba, holé neštěstí jen potvrdila, že je to žánr, který stále baví děti i dospělé. Zvlášť když herci jsou jejich nejbližší sousedé.

A co chystáme dál?

Do konce roku nás čekají tři obvyklé a všeobecně oblíbené akce. V sobotu 28. listopadu odpoledne společně vineme adventní věnce a tvoříme vánoční výzdoby do vnitřních i venkovních prostor našich domovů či na hřbitovy. Vše potřebné včetně chvojí bude opět možné koupit na místě za nákupní ceny.

Tentýž den od 17.30 hodin slavnostně rozsvítíme vánoční strom nad rybníkem u školy, jistě i s krátkým kulturním programem.

V pátek 18. prosince v 18 hodin se sejdem v rousínovské kostele Narození Panny Marie a zhlédneme hudební pásmo o narození Ježíška v Betlémě v podání Berušek a Barušek z Mutějovic. S tímhle představením slaví Mutějovičtí už několik let velké úspěchy, předvedli ho i na velkém pódiu na pražském Staroměstském náměstí v rámci Vánočních trhů. Srdečně zveme nejen místní, ale i přespolní! **Ludmila Fafíková**

Ohlédnutí za výtvarnou soutěží „Mé toulky za zvěří“

Slabce - Byť za sebou všichni nemáme ty nejsnadnější měsíce, tak i přes to existují maličkosti, které nás dokáží potěšit. Jednou z nich, kterou můžeme za naší základní školu jmenovat, je úspěšné umístění našich žáků v další výtvarné soutěži nazvané „Mé toulky za zvěří“.

Soutěž tentokrát pořádal Okresní myslivecký spolek Rakovník a jednalo se o okresní kolo v oblasti výtvarného umění a fotografie. Posláním soutěže bylo zachytit zážitky dětí, které získaly při toulkách přírodou, při poznávání života naší zvěře a umocnit v nich vliv přírody na rozvoj jejich ekologického cítění a vnímání. Soutěž probíhala v pěti kategoriích od ledna do března 2020 a práce posuzovala odborná porota v čele s akademickým malířem Václavem Zoubkem. Vyhlašeny byly práce do pátého místa ve všech kategoriích soutěže a ty byly následně zaslány do ústředního kola soutěže „Mé toulky za zvěří“, kterou pořádá Českomoravská myslivecká jednota v Praze. Dětské výkresy a fotografie budou postupně také zveřejněny na webových stránkách OMS Rakovník a budou vystaveny v dětských mysliveckých expozicích různých akcí.

Žáci ZŠ Slabce se k naší spokojenosti umístili na těchto krásných místech:

3. kategorie ZŠ (9-12 let)

1. místo - Anna Benešová - 7. třída
2. místo - Matyáš Schejbal - 7. třída
5. místo - Nataniel Tanis Bendl - 7. třída

4. kategorie ZŠ (13-15 let)

1. místo - Tanita Isis Bendlová
(naše bývalá žákyně, nyní ve 2. ročníku MOA Rakovník)
2. místo - Adéla Kosová - 9. třída

Všem žákům, kteří se zúčastnili této soutěže, děkuji za jejich snahu a píli. Vítězům výše zmíněným gratuluji a děkuji za skvělou reprezentaci naší školy. Dokázali jste tak, že i malá vesnická škola dokáže překvapit a v úspěších se vyrovnat velkým městským školám.

Těšíme se na další výtvarné soutěže, které nás čekají v novém školním roce 2020/2021. Snad nám bude paní Štěstěna nakloněna tak, jako doposud!

Alena Hnízdilová

Skupá stále žije

Vladimír Škrlant

Skupá - Tento titlek jsem již před lety použil, ale bez slůvka „stále“. Dříve tomu tak ale nebylo. Všichni, kteří v naší vesničce žijeme, si jistě pamatujeme, že jsme žili pouze vedle sebe. Je jisté, že sama naše vesnička neožila. K tomu, aby se něco probudilo, musí dát někdo a něco impuls a hlavně nápad. A tomu tak dnes je.

Jak jsou nesmírně důležité (ne) přijemné sousedské vztahy. Tady se možná někoho dotknu, ale mně to nevadí. Proč to zmiňuji? Chci uvést svůj osobní příběh. Před dvaceti lety jsem měl souseda, který když v pátek přijížděl, chtěl jsem odjet pryč já. V neděli, když odjížděl, jsem byl šťastný, že už je pryč. Měl jsem sto chutí chaloupku prodat a odejít. Proč? To by bylo na samostatnou smutnou povídku. Po deseti letech, zaplať Bůh, chalupu prodal on. Byl jsem šťastný, ale s obavami, kdo se stane mým novým sousedem. Chalupu koupil opět „Pražáci“. Ale ono to není o „Pražácích“, ale o charakteru a povaze lidí. Pro mě to byla naopak výhra - první cena v pomyslné loterii. Ve zkratce, posuďte rozdíl. Těšil jsem se na pátek,

až přijedou, a bylo mně smutno, když v neděli odjížděli. Stali jsme se přáteli, a nejen se mnou, ale s mnoha dalšími lidmi. Oni to nemají rádi, ale já to veřejně tajemství prozradím. Jsou to manželé Květa a Jirka Hráchovi. Jsou to oni a přátelé ze sboru dobrovolných hasičů, kteří Skupou oživil.

Již léta připravují veškeré kulturní dění v naší vesničce. Z mé pětadvacetileté zkušenosti pořádání kulturních akcí vím, o čem mluvím, a dovolím si tvrdit, že je to radost, ale také velká starost. Nesmím zapomenout na Městys Slabce v čele se starostou Vlastou Štillerem, který pomohl a podílel se dle možností na úpravách naší společenské místnosti zvané Na Kovárně.

Přes veškeré problémy s letošní neblahou epidemiologickou situací a s náležitou hygienickou opatrností se od jara uskutečnila celá řada kulturních a společenských akcí. Např. rybářské závody uspořádané Jiřím Gebhartem, cvičení SDH, Prázdniny na Divokém západě, Loučení s létem. Pokud zdravotní situace dovolí, tak jistě náš tým připraví na podzim a v zimě další společenské akce, které i v této neblahé době lidi spojují. Za to jim patří velký dík.

Americká odysea Antonína Tacha

Z HISTORIE MĚSTYSE

Antonín Tach se narodil v roce 1842 ve Slabcích čp. 4. Ve škole patřil k nejlepším žákům. Jeho sen o studiu v kněžském semináři zhatila nenadálá smrt obou rodičů. Již ve svých 15 letech se musel postavit na vlastní nohy a živit se nádenickou prací. V roce 1865 se oženil. Tochova rodina se čtyřmi dětmi se horko těžko protloukala životem, a proto se Antonín a jeho manželka rozhodli zkusit své štěstí v Americe, kam i s dětmi odpluli v roce 1880. V roce 1912 popsal Antonín Tach svou americkou odysseu v časopise amerických Čechů „Amerikán“.

Jsem rozen 9. listopadu 1842 ve vesnici Slabce, okres Rakovník, kraj Praha. Měl jsem bratra a sestru a já byl nejmladší dítě chudých rodičů. Jsem vychován takřka z milosti obce. Otec byl obecním sluhou ve dne v noci, zároveň jsme také v obecním domku bydleli ve velice bídnych poměrech.

Byl jsem 5 roků stár a neustále jsem žádal otce, že bych rád šel již do školy, neb jsem již uměl celý lístek a něco v počtech nazpaměť. Otec mě do školy odvedl ráno, odpoledne jsem si již měl přinést slabikář a tak jsem řádně obecní školu od 5 do 13 roků vychodil, že jsem od 9 roků byl ve všem školním učení v celé třídě první žák. Když přišlo jaro, učitel šel na pole k lidem a mě dal celou třídu ve všem učení na starost. Zároveň jsem také 7 roků ministroval, kostelník bydlel daleko od kostela, tak mně dal klíče od kostela, bych zvonil ráno a večer klekání a poledne. Já tomu byl rád.

Toho času se ve čtvrtek nešlo do školy a farář mně vždycky dal nějakou knížku, bych prý neskotačil po vsi, že jest to pro mě na škodu. Já za dvě hodiny jsem uměl již částečně knížku nazpaměť a vzal klíče a šel do kostela. Tam jsem se zamkl a oblékl úplně do celého mešního roucha kněžského, kalich, hostii do něho a k oltáři sloužit mši. Místo vína jsem si nabral do konvičky z kroupenky vodu, ministranta jsem si dělal sám. Když jsem byl hotov a jdu od oltáře skrze sakristii, slyším, že někdo přichází. On farář skrze okno mě viděl. Já měl velký strach, až ráno přijde sloužit mši, co mě očekává, on přišel, já mu otevřel, kostelník jej oblékl a on nic. Byl jsem rád, po mši ale praví, bych k němu přišel do fary. Teď jsem si myslel, Tondo, teď něco bude. On praví: byl jsem žádostiv, co každý čtvrtek celý den máš v chrámu páně co dělat, v čem jsem tě ale natrefil, to jsem neočekával. Zasloužil bys pár pohlavků, ale ať na to víc nepřijdu. Máš mešní knihy, křestní, oddávací,



Antonín Tach

pohřební knihy, ale mešní roucha, to ti nepatří; co ti to jen přišlo na mysl. Řekni otci, ať sem přijde. Otec přijde domů od pana faráře a dá se do pláče. Matka se táže, co jest ti. On nemohl hned odpovědět, pak praví mámě, že má dát Tonika studovat na kněze, farář si to vezme sám na starost. Jak se umluvíme, že bude hned psát do Prahy na seminář. Toť se ví, že rodiče byli celí blázni, neb mne již tím knězem viděli.

Ale nežli přišla zpráva, otec se rozemocněl, snad z té radosti, a v půl roce zemřel otec i matka a bylo po radosti. Snad to mělo tak být, neb hledím dneska na celou tu církev jako na stranu nám lidstvu škodlivou. Pak šel bratr k faráři, že to nemůže být, že musím býti doma nápomocen k živobytí. Bratr si asi myslel, když já jsem chudás, ať jsi jím také. Pak se bratr v krátkém čase oženil, sestra vdala a mně bylo 15 roků, když jsem se pustil do světa, a to na panství královské, hledat službu. Také jsem hned do služby přijat byl na Lánech u Kladna a neustále až do 23 roků jsem na tom panství vydržel.



Kostel ve Slabcích v 1. polovině 19. století

Pak jsem šel nazpět na panství slabecké, do mého rodiště a tam jsem přišel v známost s dívkou rozenou Annou Zachardovou, 23 roky starou ze Zvíkovce od Zbirova a v tom samém roce jsem jí pojal za manželku a dodnes spolu pokojně již 24 roků žijeme. Jak jsem se oženil, zase jsem šel do služby, ale na panství zvíkovské, neb jsem se tam přiznal, že bydleli jsme u rodičů mojí manželky, neb tam měli svůj domek. Sloužil jsem u potahu a manželka chodila ke dvoru na práci za 12 krejcarů denně, já měl také malý deputát a 24 zlatých ročně. To bylo tak na obuv.

Léta přibývala a zároveň i děti, tak jsme se s manželkou umluvili, že půjdu hledat službu s větší mzdou. Manželka měla na Vranůvku u Radnic ve dvore sloužit sestru, tak nám tam službu opatřila a tam to bylo lepší. Byl to nájemce Žid, ale moc hodný, pocházel z Rokycan. Trvalo to asi 3 roky a slyšel jsem, že blíže Kralovic jest lid mluvící více německy než česky, že by mně to mohlo někdy také dobré být, a že bych tam jistě službu dostal a také se tak stalo. Bylo to místo Vysoká Libyně, tam byla služba i deputát o mnoho větší, že jsme si ještě něco odprodali, poněvadž manželka měla též deputát. Byl ale šafář Němec a jest každému známo, jak jest Němec k Čechovi. My mu byli jak sůl v očích, že nás měl za otroky a tu zase jsme šli nazpět k ženiným rodičům na Zvíkovce.

Oni tam měli nájemníka, jak se říká, v malé světnici a měli syna v Americe, ale kde, to nám neřekli, jen že se tam mají dobře. Tak jsme se s manželkou uradili, že také do té země blahobytu pojedem.

Měli jsme asi 180 zlatých a 4 děti, nejstaršího jsme chtěli skrze nedůstatek peněz nechat u ženy matky, obec ale tomu nechtěla, mohl prý by někdy připadnout obci, bysme tedy poslední perinu prodali a vzali ho sebou. Tak se také stalo.

Bylo 17. dubna 1880, když jsme se loučili se starou vlastí a 4. května jsme přistáli v New Yorku. O kufr jsme ale přišli, že jsme neměli, jen co jsme měli na sobě, špinavé a dosti obnošené šatstvo, 4 děti a ani jeden cent v kapse.

Dokončení příště

Hasiči Slabce

Dokončení ze str. 1 Slabečtí se ale neúčastní jen požárů a neodklízí jen popadané stromy, jak bývá u hasičů zvykem.

Pravidelně během ledna pořádají v kulturním domě bál, u něhož se snaží o zajímavou tombolu, v polovině prosince to bývá výroční valná hromada, na které se zhodnotí uplynulý rok a na niž se pozvou sbory z blízkého okolí a která je přístupná i široké veřejnosti.

Pravidelně se také každý rok účastní okrskového cvičení společně se sbory ze Svinařova, Hřebečnicků, Hracholusk, Modřejovic, Skupé, Kostelíka a Skryj. Tématem cvičení bývá dálková doprava vody. Cílem je zjistit, v jakém stavu se nachází naše beztak již léty prověřená technika.

Současně se naši dobrovolníci v rámci svého volného času v posledních letech snaží o kompletní rekonstrukci hasičské zbrojnice, která svému účelu slouží již od roku 1975.

Tato rekonstrukce probíhá za finanční podpory našeho zřizovatele, Městyse Slabce, bez níž bychom se neobešli.

V roce 2018 se nám podařilo po velkém úsilí získat výjezdové vozidlo Tatra 815, které lehce omladilo náš stávající vozový park, tvořený vozy Škoda 706 a DA Avia. Blíže k činnosti SDH Slabce v některém v dalších vydání.

Hasiči Slabce

Zpověď smrtelníka aneb 50 let ve Slabcích (7)

Ing. Filip Celba

A nyní se zastavím u přírody a stavebních akcí, kterých jsem se sám účastnil. A i když jsem byl někdy jejich iniciátorem, bez práce spoluobčanů by se tyto akce neuskutečnily.

Začal bych léty, kdy jsme ve Slabcích ještě nebydli. Natrvalo jsme se přestěhovali do Slabce až v roce 1970. Ještě před začátkem mého působení na MNV Slabce v r. 1971 bylo dle vyprávění Ing. Jaroslava Zusky, tehdy mechanizátora JZD Slabce, vybudováno za slabeckým parkem v roce 1968 nové fotbalové hřiště. Největší zásluhu na tom společně s Ing. Jaroslavem Zuskou měli Ing. František Vyskočil, předseda stavební komise MNV Slabce a František Frank, jeden z vedoucích pracovníků STS Olešná. Předsedou MNV Slabce byl tehdy Antonín Lev a tajemníkem Zdeněk Lédl. Hřiště bylo vybudováno poněkud svérázným způsobem. Za parkem se zoral kus pole, s pomocí různých geodetických pomůcek a bystrých očí budovatelů se hřiště jak tak srovnalo do roviny (ještě dnes máme hřiště v jednom rohu cca o 25 cm vyšší než v rohu druhém), místo kabin se přivezl starý železniční vagon, postavily se jakés takés branky a už se hrálo. A účast byla hojná.

Mimo této akce byla v roce 1966 opravena fasáda slabeckého zámku a natřena zámecká okna. Práce prováděl na zakázku Okresní stavební podnik Rakovník. Další stěžejní stavební akcí, v jejímž čele už stál jako předseda MNV Slabce Ing. František Vyskočil, byla výstavba nové požární zbrojnice, která byla slavnostně otevřena 9. května 1975.

Pokračování příště

Společenská rubrika

Životní výročí v září 2020 slaví

10. září	Jiří Vanický, Modřejovice 12	55 let
14. září	Dana Vyskočilová, Svinařov 18	50 let
25. září	Eva Rědlová, Modřejovice 16	65 let
29. září	Rudolf Vávra, Skupá 36	65 let

Životní výročí v říjnu 2020 slaví

4. října	Jiří Egermaier, Slabce 53	50 let
11. října	Jana Topinková, Slabce 66	70 let
15. října	Jitka Svobodová, Rousínov 50	50 let
15. října	Václav Rohla, Slabce 102	83 let
21. října	Marie Škorpilová, Svinařov 12	82 let
22. října	Hana Jupová, Slabce 36	65 let
23. října	Kristina Wurstová, Modřejovice 63	50 let
24. října	Miluška Benešová, Slabce 64	91 let
31. října	Soňa Králíčková, Rousínov 3	60 let

Jubilantům blahopřejeme! Pokud někdo z příštích jubilantů (listopad, prosinec 2020) nechce být zveřejněn ve zpravodaji, necht' to oznámi na ÚM Slabce do konce října.

Narození

26. května	Jonáš Rašín, Rousínov 1
18. července	Ella Šlesingrová, Slabce 106
22. srpna	Matyáš Češpíro, Slabce 14

Úmrtí

30. července	Matěj Čermák, Slabce 121
--------------	--------------------------

Přihlášení k trvalému pobytu

29. července	Michal Černý z Prahy do Kostelíka
17. srpna	Jana Čepková se synem Tomášem z Prahy do Modřejovic

Odhlášení z trvalého pobytu

9. července	Jiří Urban se synem Jiřím z Rousínova do Oráčova
17. srpna	Barbora Spalová z Modřejovic do Hrušky, okr. Vyškov
31. srpna	Jindřich Tichý ml. ze Slabce do Nižboru

Svatby - Slabce

18. července	Peter Kordanič a Jana Lyková, oba Rakovník
1. srpna	Antonín Smetana a Jana Pichrtová, oba Hořesedly
8. srpna	Jan Šmíd, Hřebečnický, a Viktorie Čechová, Rakovník
15. srpna	Petr Müller, Kožlany, a Monika Melčová, Kralovice

Svatby - Hřebečnický

8. srpna	Zdeněk Polívka, Lužná, a Monika Vaňková, Rakovník
22. srpna	Michal Bali a Kateřina Hantlová, oba Kryry

Svatby - Krakovec

15. srpna	Jakub Škranc, Lubná, a Soňa Vopatová, Rakovník
-----------	--

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU SE USKUTEČNÍ V SOBOTU 24. ŘÍJNA 2020

Kostelík (náves) • 8.00 - 8.15 | Modřejovice (náves) • 8.25 - 8.40

Skupá (náves) • 8.50 - 9.05 | Slabce (u kontejnerů ve dvoře) • 9.15 - 9.45

Svinařov (náves) • 9.55 - 10.10 | Rousínov (u hostince) • 10.20 - 10.35

ODPAD BUDE ODVEZEN ZDARMA

ZNEČIŠTĚNÉ OBALY (od barev, ředidel, tmelů, lepidel, maziv, olejů apod.), **ODPADNÍ BARVY** (zbytky barev, laků, lepidel, těsnících materiálů), **ABSORPČNÍ ČINIDLA** (čisticí tkaniny, znečištěné ochranné oděvy, rukavice a hadry), **MOTOROVÉ A OSTATNÍ OLEJE, OLEJOVÉ FILTRY, PNEUMATIKY** (osobní, nákladní), **ELEKTROZAŘÍZENÍ** (malé spotřebiče - vysavače, žehličky, fény, holicí strojky, pily, vrtačky, TV, monitory, počítače, tiskárny, faxy, telefony, fotoaparáty, přehrávače apod.; velké spotřebiče - pračky, sušičky, myčky, mikrovlnky, sporáky; chladicí zařízení - chladničky, mrazničky, klimatizace, vinotéky), **ZÁŘIVKY** (trubicové, výbojky, úsporné/běžné, reflektorové a halogenové žárovky nepatří do nebezpečného odpadu/), **OLOVĚNÉ AKUMULÁTORY**